

Indskud, den modtager og kan beholde i 3 Maanedes. Det er det modsatte af, hvad der ellers er Tilfældet. For Penge, som modtages i saa kort Tid, giver man ellers ikke saa høj en Rente som for Penge, der sættes ind paa længere Tid og kun skulle udbetales med 3 Maanedes eller $\frac{1}{2}$ Aars Opsigelse. Denne Banks Direktion maa jo imidlertid have ment, at den ved at sætte en saadan Præmie paa Indskud for kort Tid kunde faa nogle Sparere til at tage deres Penge ud af Sognesparekasserne og sætte dem ind i Banken, og det er vel ogsaa for en Del lykkedes.

Paa Grund af den Fortjeneste, Bankerne have ved den Forretning, de drive ved at modtage Indskud paa Folio til en meget lav Rente og udlaane paa Veksler til en meget høj Rente, kunne de konkurrere med Sparekasserne ogsaa med Hensyn til de Penge, de modtage paa almindelige Sparekassetilkaar. Og derfor er der i de senere Aar gaaet store Kapitaler fra Sognesparekasserne til Bankerne, men dette Forhold er efter min Mening meget uheldigt, thi Sognesparekasserne have deres Gerning at gøre her i vort Land, og det er en Gerning, der er til stor Gavn for de mindre bemidlede, for Smaakaarsfolk. Hvor kunne de Folk, f. Eks. Husmænd, og jeg kan for den Sags Skyld godt sige Gaardmænd med, som have deres Ejendomme prioriterede saaledes, at de ikke kunne modtage flere Prioriteter, gaa hen og skaffe sig Laan i Trangstilfælde? Naar de komme til Bankerne og ville laane, kunne de jo sjældent faa andre til at gaa i Kaution end Folk, der ere lige saa uheldigt økonomisk stillede som de selv, og saa siger Banken: Du kan ikke faa Laan hos os. Eller hvis en Arbejdsmand, der hverken har Grund eller Hus at sætte i Pant, bliver forlegen f. Eks. paa Grund af Mangel paa Arbejde og Fortjeneste og bliver nødt til at optage et Laan, saa kan det ikke nytte, at han henvender sig til Banken med Kautionister, der ere lige saa uheldigt stillede som han selv. Men derimod kunne de Folk gaa til Sognesparekasserne, idet en saadan Sognekasses Bestyrelse kender hver eneste Mand inden for Sognets Grænse. Selv om de ikke eje noget eller kun eje meget lidt, kunne de dog, naar det er dygtige og stræbsomme Folk, faa Laan af Sognesparekassen. Bestyrelsen siger ikke nej til dem. Der have Sognesparekasserne gjort en stor Gerning i vort Land. Blicher det imidlertid ved at gaa som nu, at Kapitalen gaar fra Sognesparekasserne ind i Bankerne, have de

Folk, jeg her har omtalt, ikke andet at gøre, naar de skulle laane, end at gaa til Pantelaanerne med den Smule, de have at pantsætte. Det er derfor uheldigt, at det gaar saadan, at Pengene drages fra vore Sognesparekasser, og derfor ønsker jeg, at der maa blive gjort noget for at hindre dette; den ærede Ordfører udtalte saa, at der kan blive sat en Stopper for, at Bankerne fremdeles have den Stempelbegunstigelse, de have kunnet opnaa indtil det sidste Aar.

Spørgsmaalet om, hvorledes Sagen bedst skal gribes an, ligger jo ikke for ved denne Lejlighed, men jeg kan fuldt ud slutte mig til den sidste ærede Taler i, at det vilde have været heldigt, om vi havde faaet det Forslag gennemført, som den nuværende højtærede Justitsminister for 2 Aar siden fremsatte her i Tinget. Det gik ud paa, at der skulde oprettes et Sparekasseraad, og dette Sparekasseraad skulde fastsætte en Maksimalrente, som intet Pengeinstitut, der vilde beholde sin Stempelbegunstigelse, maatte gaa ud over. Dette Forslag blev ogsaa vedtaget her i Tinget, saa vidt jeg ved enstemmigt, men oppe i Landstinget vilde man ikke gaa med til det. Det blev lagt hen i et Udvalg, og siden saa vi ikke noget til det. Hvis det skulde vise sig, at et saadant Forslag ikke kan gennemføres endnu, vil jeg ønske, at vi kunne blive enige om at opfordre den højtærede Indenrigsminister — det er jo Indenrigsministeren, der staar for at give disse Stempelbegunstigelser — til ikke at give Stempelbegunstigelse til flere Banker end dem, der allerede have det, og at Stempelbegunstigelsen for de Banker, som have en saadan paa 10 Aar, maa blive inddragen, naar denne Tid er udløben. I alt Fald vil jeg haabe, at der, da Finansudvalget nu har rejst dette Spørgsmaal, maa blive gennemført saadanne Foranstaltninger, at det bliver muligt for Sparekasserne at fortsætte med den Gerning, de have: at samle Folks Sparepenge til en rimelig Rente for dermed at hjælpe de daarligst stillede, naar de trænge til Laan, uden af dem at forlange en ublu Rente.

Jens Busk: Jeg skal kun gøre en kort Bemærkning til Overvejelse for den ærede Minister og de to ærede Medlemmer, der talte sidst, og som naturligvis have stillet sig paa Sparekassernes Side, hvad jeg ikke har noget imod. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem for Fyn (Aadal), som er Medlem af Bestyrelsen for en af de største Sparekasser i Landet, ensidig taler for Sparekasserne,